

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪਤਿਤ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਫੇਰ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਯਾਤਰੀ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਨਾ। ਰੂਹ ਹੀ ਟ੍ਰੈਵਲਿੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਰੂਹ ਹੀ ਟ੍ਰੈਵਲਿੰਗ (ਯਾਤਰਾ) ਕਰੇਗੀ। ਰੂਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਏਗੀ? ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਂਡਵਾ ਜਾਂ ਸਟੇਜ਼ ਹੈ। ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਐਕਟ ਕਰਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਕੇ ਫੇਰ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਕਦੀ ਪੜ੍ਹਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਘਰ ਨਾਲ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵਕਤ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤੇ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਉਤਰੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਗੰਦਾ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸੇਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਵੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਪਾਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਦਿਵਯ ਅਤੇ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਗੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ ਥੱਲੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰੋਗੇ। ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਗੁਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਗੁਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੰਸ ਬਣੇ ਹੋ, ਮੇਤੀ ਹੀ ਚੁਗਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗ ਕੇ ਹੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਗੁਲੇ ਤੋਂ ਹੰਸ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੰਸ, ਅਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਬਗੁਲਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਚੜਾ ਛੱਡਕੇ ਮੇਤੀ ਚੁਗਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਛਾਪਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਦਮਾ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੈਰ ਹੈ

ਨਹੀਂ ਜੇ ਪਦਮ ਹੋ ਸਕਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਪਰ ਕਦੋਂ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਦੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਉਵੇਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਦੇਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਗੁਰੂ ਉਹ ਜੋ ਸੱਦਗਤੀ ਕਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੱਖਰ ਹੀ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਫੇਰ ਵੀ ਸਿੱਖ ਲੋਕੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ। ਬੜੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੁਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ, ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ? ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਰੀਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗ਼ਲਤ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਓ। ਆਪੇਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਪੇਹੀ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਆਪੇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਪੇਹੀ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਕਰੀ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਫੇਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਉਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਉਹੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਦਾ ਵਿੱਚ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤਕਦੀਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਿਹੀ ਤਕਦੀਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹੀ ਕੰਸ - ਰਾਵਣ ਆਦਿ ਬੈਠ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਘਰ। ਫੇਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਬਣਕੇ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਢੇਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਝੁਠੇ ਭਗਵਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ ਹਿਲਦੀ - ਡੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਪਰ ਡੁਬਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਖਵਈਆ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਿਲਦੇ ਹਨ, ਨਾਂਵ ਨੂੰ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਢੇਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇੱਥੇ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜੰਗਲੀ ਕਾਂਟੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਂਟਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਿਸਪੈਂਡ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਰਗ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈਵਿਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਉਹ

ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਘਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਧੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਝੂਠ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸੱਚ ਹੀ ਸੱਚ। ਝੂਠਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਸੱਚਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲੁਕਾਕੇ ਰੱਖ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਸੋਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਗ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ, ਅਕੀਚਾਰ (ਅਥਾਹ) ਧੰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਣ ਸਮਝਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੈ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਸੇਜ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਹੈ, ਗਾਇਡ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਲਗੇਗੀ - ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਪਾਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਖੂਬੀ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੰਨਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਂਟੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਿਆ ਹੈ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਚੁਗਣ ਵਾਲਾ ਹੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਮੋਤੀ ਹੀ ਚੁਗਣੇ ਹੈ। ਕਿਚੜਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਡਗਮਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਯੋਗੀ ਬਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਆਰਾ। ਹੁੰਦੇ ਹੋਇਆ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ, ਅਨਾਸਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਛਾ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਏਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਵਿਜੇਯੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੇਰੇ ਪਣ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।
